

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

תיק 1306492/3

ב"ה

בבית הדין הרבני האזורי חיפה

לפני כבוד הדיינים:

הרב יוסף יגודה – אב"ד, הרב סיני לוי, הרב יעקב שרעבי

התובע: (ע"י ב"כ עו"ד אסתר סדיס) ת"ז

נגד
הנתבעת: (ע"י ב"כ עו"ד חנה כהן) ת"ז

הנדון: חלוקת רכוש - כריכה

החלטה

א. רקע ותמצית תביעות הצדדים

הוגשו סיכומים, יש להכריע במספר סוגיות שבמחלוקת. חלוקת האופציות של האיש – כמות האופציות והערכת שוויון, הערכת מוניטין אישי, דמי שימוש, הוצאות שונות שלאחר המועד הקובע.

להלן תמצית הסעדים שמבקש כל אחד מהצדדים:

תביעת האשה

26. בית הדין הרבני הנכבד מתבקש לקבוע, כי האשה זכאית למחצית מ-200,000 אופציות של חברת כמנומק בסיכומים אלו.
27. בית הדין הרבני הנכבד מתבקש לחתום על כל הפסיקתאות שהגיש האקטואר, שמונה על ידי ביה"ד הנכבד, כדי שניתן יהא לבצען.
28. בית הדין הרבני הנכבד מתבקש לדחות את הדרישה לחיוב האשה לשלם לאיש דמי שימוש, בשל כל הנימוקים שפורט בסיכומים אלו.
29. להורות לשני הצדדים לחלק את הכספים בחשבון המשותף ולסגור את החשבון.

תמצית הסעדים שמבקש האיש:

77. לאור כלל האמור לעיל, מבוקש שלא ליתן הכרעה אוטומטית לפי חוות הדעת האקטוארית, בהיותה חסרה ולא מדוייקת, ליתן הכרעות בפלוגתאות המפורטות לעיל תוך התייחסות לטענות התובע במסמך זה וכן לטענותיו בכתבי הטענות הקודמים שהוגשו על ידו.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

78. להורות כי לעניין האופציות הנתבעת תהיה זכאית רק ל-25% מהאופציות לפי הרווח הנובע משוויין במועד הקרע בלבד.
79. להורות כי הנתבעת אינה זכאית לנכסי קריירה וכי בכל מקרה תחשיבו של האקטואר אינו מותאם ולוקה בטעויות מהותיות כמפורט לעיל.
80. להורות בתביעות לעניין דמי שימוש על התעכבות הנתבעת בפניו הדירה ועל השימוש הבלעדי שעשתה בדירה המשותפת בחוסר תום לב.
81. לעניין הפלוגתא בעניין הוצאות שהוצאו מהחשבון המשותף לאחר מועד הקרע עותר התובע להגיש עדכון כספי נוסף עם התגבשותן הסופית.

נדון להלן בכל אחת מן הסוגיות ונפרט את טענות הצדדים.

דיון והכרעה

ב. חלוקת אופציות

העובדות הן כי האיש החל לעבוד בחברה כשנה וחודש לפני המועד הקובע.

לפי המסמך שהוגש על ידי האיש, האופציות מבשילות לפי המתווה דלהלן:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

50 אופציות יקבל האיש לאחר כשנה, ושאר 150 האופציות, יבשילו ב-12 פעימות, כל שלושה חודשים.

שם העובד: [REDACTED]

מועד ההענקה: [REDACTED]

מועד תחילת ההבשלה: [REDACTED]

אופציות

מספר אופציות שהוענקו: 200,000 אופציות

מסלול מס: סעיף 102- מסלול רווחי הון

מועדי ההבשלה: בכפוף לתנאי התכנית (לרבות סעיפים 7.2 ו-9 בה), האופציות יבשילו על פני תקופה של 4

שנים לפי החישוב הבא: 25% מהאופציות יבשילו בתום תקופה של 12 חודשים לאחר תאריך תחילת

ההבשלה, ו-75% הנותרים מהאופציות יבשילו ב-12 חלקים שווים בתום כל תקופה של 3 חודשים שלאחר

מק במהלך 3 השנים שלאחר מכן, ובלבד שהעובד יישאר ברציפות כעובד של החברה באותו היקף העסקה

נכון לתאריך ההענקה לאורך כל מועד הבשלה כאמור.

מחיר המימוש: \$0.34

היקף העסקה: 100%

תאריך תפוגה: 10 שנים מתאריך ההענקה

תמצית טענת האשה:

יש לקבל את עמדת רואה החשבון, ולקבוע כי האשה זכאית למחצית כלל האופציות להן זכאי האיש.

כמו כן, יש להעריך את שווי האופציות בעת מימושו, ולא לפי ערכן במועד הקרע.

לטענת האיש:

בהסכם העסקתו שנחתם כשנה לפני מועד הקרע, הוקצו לו סך הכל 200,000 אופציות, לפי הפירוט הבא: לאחר שנה יזכה ב 50,000 אופציות, ושאר האופציות, יבשילו במהלך שלוש השנים הבאות.

רק 50 מתוך האופציות הבשילו במועד הקרע.

יש לפעול פי העיקרון time rule, ולפיכך להעניק לאשה מחצית מן האופציות שהבשילו בלבד, דהיינו 25,000 אופציות.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

שני הצדדים הציגו פסיקה התומכת לכאורה בטענותיהם.

דיון והכרעה

עיון בעובדות נדון דידן, מלמד שאין כל בסיס לקבל את עמדת האשה. פסקי הדין אשר ציטטה האשה, מלמדים כי יש לבחון באופן ספציפי, האם האופציות אשר מבשילות לאחר מועד הקרע, ניתנו בגין התקופה שטרם מועד הקרע בתמורה לעבודה העבר, או שניתנו כתמריץ לעבודה העתידית.

כך ציטטה התובעת בעצמה מפסק הדין תמ"ש (ת"א) 17652/03 פלונית נ' אלמוני 12.8.07.

תנאי ההישארות בעבודה כשלעצמם, אינם משנים את מהות האופציות, אם האופציות נתנו כתמורה לעבודה בתקופת העבר. אם עבודת העבר נעשתה ע"י בן הזוג במהלך הנישואין – המדובר בנכס בר איזון או בר שיתוף, אף עם העובד נדרש להישאר במקום עבודתו גם לאחר מועד הפרוד או מועד תום האיזון, כתנאי למימוש הזכויות.

טיעון זה אינו רלוונטי לנדון דידן, שהרי, האופציות נתנו לבעל עם התחלת עבודתו בחברה, ולפיכך, אין כל אפשרות שניתנו בגין עבודתו בעבר. כל כולן של האופציות צופה פני עתיד. הטענה שהאופציות נתנו בשל יכולות אישיות שפותחו בעבר, אינה רלוונטית ואין לה כל יסוד בפסיקה.

ראוי בשולי הדברים, להפנות לפסק דינו של השופט רן ארנון, (תלה"מ 799-12-20) בו הוכרע עובדתית שהאופציות במקרה הספציפי ניתנו בעיקר כתמורה לעבודה בעבר. עם זאת, נקבע בשום שכל, שתנאי המשך העבודה מגדיר את התקופה המלאה שבגינה נתנו האופציות. לפיכך, אף שזיכה את האשה בחלק באופציות אלו, לא זיכה אותה במחצית, אלא רק במחצית התקופה המשותפת, כאשר התקופה המלאה כוללת אף את השנים העתידיות בהן האשה כבר אינה שותפה בזכויות.

בהיבט של היקף האופציות להם זכאית האשה, לא דייק האיש בטענתו. ברור הדבר שחייב האיש במחצית האופציות שהבשילו עד מועד הקרע. אך בנוסף לזאת, יש לזכות את האשה גם בחלק מן האופציות העתידיות, שכן בכפוף לכך שאכן זיכה בהן בעתיד, הרי חלפה במהלך חיי הנישואין חלק מן התקופה של הבשלת האופציות.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לאור העובדה שמדובר ב- 13 שלבים, התחשיב מעט מורכב, ונציג אותו להלן:

מספר מנה	כמות מניות	חודשי הבשלה	מספר החודשים שהאשה שותפה בהם	כמות המניות (נטו) עומדת לזכות האשה. [מחצית של כמות המניות במנה, כפול 13.5 חודשים, חלקי סך חודשי ההבשלה.]
1	50000	12	12	25000.0
2	12500	15	13.5	5625.0
3	12500	18	13.5	4687.5
4	12500	21	13.5	4017.9
5	12500	24	13.5	3515.6
6	12500	27	13.5	3125.0
7	12500	30	13.5	2812.5
8	12500	33	13.5	2556.8
9	12500	36	13.5	2343.8
10	12500	39	13.5	2163.5
11	12500	42	13.5	2008.9
12	12500	45	13.5	1875.0
13	12500	48	13.5	1757.8

(להלן – "טבלת חלוקת האופציות").

הערכת שווי האופציות – מועד הפירוד או מועד המימוש.

בעניין זה ההכרעה בפסיקה האזרחית היא שיש ללכת אחר שווי האופציות בעת מימושן. ראו -

תמ"ש 10339-03-12, פסק דינו של השופט נחשון פישר, מתאריך 05/06/2017. פסק הדין סוקר בארוכה נושא זה, תוך הבאת עמדות שונות של מומחים.

ההיגיון בזכות לחלוק לפי מועד המימוש הוא שזה אופיין של האופציות, כל כולן נועדו למימוש עתידי, ולא נועדו למימוש עכשווי. למעשה, האופציות אינן ברות מימוש מיידי, וערכן העכשווי, בעיקר במניות של חברות הזנק לא נסחרת הוא ספקולטיבי ביותר.

בית הדין הרבני בירושלים, סבר אחרת, בפסיקה שהוגשה במסגרת סיכומי האיש. אך אנו סבורים שלא כך המנהג, וגם ההגינות היא להעביר את הספק, על יתרונותיו וחסרונותיו לאשה.

נבהיר, לפי הכרעתנו הנוכחית – האשה תקבל חלק בתמורת האופציות, רק בהתאם להמשך העסקתו של האיש ומימוש האופציות. בשונה מכך,

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

אילו היינו מבקשים להעריך לפי ערכי העכשווי, היה נכון לזכות את האשה בערכי העכשווי בלא תלות בשאלה האם האיש ימשיך לעבוד בחברה. כלומר, חישוב עכשווי משמעותו לזכות את האשה בתשלום חלקי באופן וודאי, אך לפי הערך העכשווי. שהרי, שאלת הישארותו של האיש במקום העבודה, היא חלק מהספקות הטמונים בזכות שמנקודת מבט זו כבר מוחזקת ביד האיש.

יתר על כן, אנו סבורים, שיש מקרים נוספים בהם נכון לבחון כיצד יש ליישם חלוקת נכסים ששינויי הערך שלהם רבים ומשמעותיים. מה יהיה דינו של בעל מניות סחירות, אשר ביום הקובע היו שוות סכום רב, אך בחלוף מספר ימים, בשל נפילת הבורסה אבדו את ערכן בשיעורים ניכרים. האם נאמר שעל בעל המניות לשלם לבן/בת זוגו את ערכן ביום הקובע? יש לבחון את הדברים.

ונחזור לנושא דידן. אופציות ניתנות בחברות מבוססות שנסחרות בבורסה, וכן בחברות הזנק, אף בשלבים בהם אינן נסחרות בבורסה. באופציות בחברת הזנק שאינה נסחרת, יש הגיון רב יותר לקבוע את חלוקת המניות לפי ערכן ביום המימוש. זאת משום שבדרך כלל בעת ההענקה ערכם זניח, וכל כולן לא נתנו אלא על שם העתיד. כמו כן, האופציות אינן סחירות, ואם ישלם האיש לאשה סכום מסוים כיום, היא לא תוכל לרכוש בסכום זה אופציות מקבילות.

מרכיב זה נקבע בדעת רוב. לדעת המיעוט יש להעריך את שווי האופציות שהבשילו ושטרם הבשילו, לפי ערכן כעת. נימוקים בקצרה: הנימוק ההלכתי הוא שיש לדמות זכויות מסופקות אלו, לשטר חוב שטרם הגיע מועד פירעונו, ואף אם יש בו תנאים, יש לו ערך שניתן לשומו כבר כיום. מן הבחינה החוקית, איזון משאבים אינו יוצר שותפות קניינית, אלא חוב ממוני בלבד מהבעלים כלפי בן הזוג השני. בנוסף, יש להעדיף סיום החלוקה הרכושית, ולא להותיר את בני הזוג תלויים זה בזה.

אומנם קשה להעריך את שווי האופציות שלא הבישלו ואינן סחירות אך ניתן להעריכן. לדעת המיעוט, הקושי להעריך זכות זאת רק מחזק את ההערכה שהשווי כיום הוא נמוך משמעותי מזמן המימוש העתידי. הנחה זאת רק מחזקת את ההיגיון ההלכתי והמשפטי שיש לראות את הזכות העומדת לחלוקה לטובת בן הזוג לפי הערך כיום, ואילו השווי העתידי שייך לבעל הזכויות.

לדעת הרוב, יש קושי להעריך את השווי של הזכויות, שהרי זו זכות שאינה סחירה בשווקים הרגילים במניות שאינן סחירות, ובוודאי לגבי אופציות

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

שטרם הבשילו. אך מעבר לכך, מבחינה מהותית מטרת האופציות היא השווי העתידי שלהם בלבד, וזכות זו נכון לחלק בין בני הזוג – להעביר לבן הזוג את הסיכויים והסיכונים העתידיים.

לסיכום, אנו מכריעים בדעת רוב - שעם מימוש האופציות, האיש יתן לאשה את שווי חלקה של האשה כמפורט לעיל, בניכוי מיסוי כפי שישלם האיש בפועל.

ג. האם יש לחייב במוניטין אישי

האשה מבקשת לחייב את האיש בתשלום בגין פערי השתכרות ומוניטין אישי, בהתאם לתחשיב הרו"ח.

האיש חולק על עצם חיובו, שכן לטענתו לא התקיימו התנאים לחיוב במוניטין אישי. כמו כן, מצביע על ליקויים בחישוב המוניטין האיש.

האיש טוען כי אין מדובר על צד אשר ויתר על הקריירה האישית שלו על מנת לאפשר לצד השני להתפתח. האשה פיתחה קריירה מלאה, לצידו של האיש. שכר האשה אינו נמוך כפי שהוצג לרו"ח, ולפיכך פערי השכר פחותים מאלו שהוצגו על ידי האשה.

דיון והכרעה

כידוע, מוניטין אישי לא נקבע במפורש בחוק יחסי ממון כנכס בר איזון, וזכאות בן זוג בפיצוי בגין פער הכנסות נתון לשיקול דעת בית הדין. בין היתר יש לבחון האם קיים פער ומה הפער. כמו כן, האם הצד השני ויתר על קריירה מקצועית על מנת לאפשר לאחר להתפתח ושיקולים נוספים. לאחר העיון ושיקול הדעת, אנו סבורים שאין לחייב תשלומי איזון בגין רכיב המוניטין האישי, בשל מספר נימוקים.

ראשית, אנו מקבלים את טענת האיש לפיה, אין מדובר על מצב בו האשה נמנעה מפיתוח קריירה עצמאית, בשל התפתחותו המקצועית של האיש. שני הצדדים פיתחו קריירה, כל אחד לפי מקצועו. אף האשה נושאת תפקיד משמעותי, נושא שכר ראוי [REDACTED].

האיש טען שהאשה מכניסה מידי חודש כ - 3,000 ₪, רווחי הון מהסכום ששילם לה בתמורה לחלקה בדירה. אנו דוחים את טענת האיש שיש להתייחס לתשואה של האשה מתמורת חלקה בדירה, כהכנסות קבועות. סכום זה אינו נוגע לשכר הצדדים ולהתפתחותם המקצועית.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

עם זאת, בהחלט יש לתת משקל לכך שבשנים הקרובות האיש ישלם מידי חודש בחודשו דמי מזונות משמעותיים.

בהתאם לתלושים החדשים ותלושי עבר שהוגשו, עולה שמדי רבעון האשה מקבלת גמול רבעון בסך של כמה אלפי שקלים. לצורך החישוב אנו מעמידים את שכרה הממוצע על כ- 13,000 ₪. על סכום זה מתווספים מזונות, אשר לפני חיוב מדור עמדו על סך של 2,500 ₪ (סכום זה הופיע בחישובי הרו"ח) ולפי המסמכים שהוגשו עומדים כיום על סך של 3,200 ₪ ללא מחציות (2,500 + 700 מזונות). יתכן שיש תוספת מסוימת בגין עליית מדד) נציין שאת המחציות משלמים בחלוקה של 70/30. מצב זה מעמיד את הכנסות האשה על כ- 16,200. נכון הדבר שהמזונות הן עבור הילדים, אך מדובר במשמורת משותפת, וגם האיש מוציא מתוך סכומי הנטו שלו עבור פרנסת ילדיו. לעומת זאת שכר האיש יעמוד על כ- 21,000 ₪ באופן ממוצע. אומנם, יש פער, אך לא מדובר על פער דרמטי.

ישנו היבט נוסף - כן, הסתמכות על שכר שקיבל האיש בשנה האחרונה, כביסוס לפערי שכר משמעותיים, אינה נראית בעינינו נכונה. האיש עובד בחברת הזנק. לא הוכח כי האיש הוא במעמד כזה ששכרו באופן טבעי וברור הוא גבוה כדוגמת השכר לו הוא זכאי במסגרת עבודתו הנוכחית. לפיכך, אין ביסוס לכך שמדובר אכן במוניטין אישי יציב. בשונה מכך, האשה עובדת בחברה גדולה, מבוססת ויציבה, אשר אין חשש שבהתנהלות תקינה תפסיד את מקום עובדתה.

ושיקול אחרון - השווי של מעמדו המקצועי בעת הזו, וחלקה של האשה בהסכם השכר הנוכחי, על יתרונותיו, בא לידי ביטוי בכך שהאשה מקבלת חלק באופציות כמפורט לעיל. האשה זוכה לא רק בחלק באופציות שכבר הבשילו, אלא אף באופציות שתבשלנה במהלך השנים. די במרכיב זה כדי להוות פיצוי הולם לשוני בין שכרם של הצדדים בשנים הקרובות.

לסיכום, אנו דוחים את התביעה לפיצוי בגין מוניטין אישי.

ד. דמי שימוש

טענות האשה - האיש עזב את בית המגורים מרצונו, יכול היה להישאר בבית. אם תחויב האשה בדמי שימוש, יכול והאשה תהיה רשאית לחזור לבעל בתביעה למזונות בגין רכיב המדור. המציאה פסקי דין מבית הדין הרבני ומבית המשפט. העולה מפסקי הדין - צד שעזב מרצונו את הדירה המשותפת, אינו מחייב את הצד השני בדמי שימוש. שהרי, הצד שעזב רשאי לעשות שימוש בנכס המשותף, ובחר שלא לעשות כן. אכן,

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

מיום הגירושין, עת אסור האיש להתגורר עם האשה, הצד שאינו מתגורר בדירה, רשאי לדמי שימוש.

האיש טוען שהוא זכאי לדמי שימוש מיום עזיבתו את הבית, עת עשתה האשה שימוש בלעדי בבית המגורים.

כאמור, אין ספק כי יש לחייב בדמי שימוש, החל מן הגירושין. אך בנדון דידן יש מקום לדון בחיוב בדמי שימוש אף קודם לכן.

לאחר העיון אנו סבורים שבנדון דידן, הרי שיש לחייב את האשה בדמי שימוש מיום הגשת תביעת הגירושין. במענה לתביעת הגירושין, האשה טענה לשלום בית. טענותיה לא היו כנות, ובמהלך הדיונים הכחישה עובדות ברורות שאינן משתמעות לשתי פנים. האשה אף זימנה לעדות עד שלא דבק באמת, בלשון המעטה. כל אלו נועדו למשוך את ההליך בדרך לא לגיטימית. ההוכחות שהוגשו לבית הדין, המפורטות בפסק הדין לגירושין, גוררות מצב בו אין סיכוי לשלום בית, ועל פניו הצדדים אסורים לגור תחת קורת גג אחת. למותר לציין כי במצב זה האיש פטור ממזונותיה ומדורה של האשה.

בנסיבות אלו יש מקום לצדד שיש לחייב מיום העזיבה (דצמבר 20). אך לאור העובדה שלא ניתן לדעת האם העזיבה היתה סופית עד הגשת כתב התביעה לגירושין, הרי שבית הדין יחייב מיום הגשת התביעה בלבד.

טענת האשה שאם תחויב בדמי שימוש, תהיה זכאית לחזור ולתבוע דמי מדור למפרע, נכונה. אכן, כל ערכאה תעשה את עבודתה בתחומה. בית הדין יחייב בדמי שימוש על פי הדין בהיבט הרכושי, ואם יסבור בית המשפט כי יש לחייב רטרואקטיבית בדמי מדור, יעשה כן.

תחשיב החיוב - תביעת הגירושין הוגשה ביום 1/3/2021. מועד הפינוי נקבע לתאריך 15/8/2022, ובסמוך לו הושלם התשלום האחרון. נמצא אם כן, שהאשה גרה בחלק האיש בדירה 17.5 חודשים.

דמי השימוש לדירה כולה, נקבעו בחו"ד השמאי על סך 4,600 ₪.

האיש הגיש לשמאי שאלת הבהרה, לפיה יש לקבוע את דמי השימוש לדירה מרוהטת באופן מלא, ואלו לכאורה גבוהים מדמי השימוש לדירה שאינה מרוהטת. השמאי השיב שאכן לדירה מרוהטת דמי השימוש הראויים עומדים על סך של 5,300 ₪. אף האשה ציטטה סכום זה בפנייתה לבית המשפט בתביעת דמי מדור.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לאור האמור – סך דמי השימוש שעל האשה לשלם לאיש עומדים על סך של **46,375 ₪**.

ה. החשבון המשותף

בקשת האשה לחלוק בכספים, ולסגור את החשבון. עניין זה עולה בדו"ח רו"ח, ולכאורה אין כל מקום למחלוקת בנושא זה.

ו. ימי חופשה ומחלה

בסיכום חו"ד נכתב:

2.4 איזון ביום פרישת הבעל מעבודתו
בעת פרישת הבעל מעבודתו בחברת " [REDACTED] ", על הבעל להעביר לאשה סך של **4,320 ₪** וסך זה יעודכן בהתאם לכל עדכון שכר שיבוצע לו במסגרת עבודתו זו החל מיום חו"ד ועד ליום התשלום.

לאור נסיבות דנן, קובע בית הדין כי תשלום זה ישולם עתה, במסגרת ההתחשבות שבין הצדדים.

ז. החלטות.

א. חלוקת האופציות תתבצע בהתאם לעקרון ה time rule, ובהתאם לפירוט בגוף ההחלטה לעיל, ב"טבלת חלוקת האופציות" (פרק ב' לעיל).

ב. עם מימוש האופציות יהיה על האיש להעביר לאשה את התמורה נטו לה זכה מן המניות להן זכאית האשה בהתאם לטבלה המפורטת לעיל.

ג. האשה רשאית להגיש פסיקתא בעניין זה, ולהגישה לחברה המעסיקה.

ד. דוחים את התביעה לחיוב בגין מוניטין אישי.

ה. דמי שימוש - האשה חייבת לאיש סך של **46,375 ₪** בגין דמי שימוש.

ו. תשלום דמי השימוש ישוקלל בתחשיב התשלומים הדדיים שעל הצדדים לשלם זה לזה.

על פי סעיף 6 (א) לחו"ד:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

על האשה להעביר לבעל כיום סך של 18,573 ₪.

על פי סעיף 6 (ג), לחו"ד:

על האיש להעביר לאשה מחצית קרן ההשתלמות שעמדה לפירעון החל מיום 31/1/2023, בסך של כ 57,242 לפי ערכה בפועל, לאחר ניכוי על מס רווחים ריאליים.

על פי סעיף 6 (ד) לחו"ד:

על האיש להעביר לאשה סכום של 4,320 ₪ עם סיום עבודתו. בית הדין קובע כי סכום זה ישולם ויקוזז עתה.

ז. כמו כן, בהתאם לסעיף 7 לחו"ד, הרי שיש לחלוק בחשבון המשותף.

ח. הצדדים יפנו לבנק תוך 15 יום, ויחלקו בכספי החשבון המשותף, כך שמחלק האשה תשולם יתרת החוב שלה כלפי האיש, לאור האמור בסעיפים ה-ז.

ט. יש לחתום על הפסיקתא, בנוגע לאיזון הזכויות מקרן הפנסיה, שהוגשה במסגרת חו"ד.

י. ניתן לפרסם את פסק הדין בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום י"א בסיון התשפ"ג (31/05/2023).

הרב יעקב שרעבי	הרב סיני לוי	הרב יוסף יגודה - אב"ד

העתק מתאים למקור

יצחק היקינד, המזכיר הראשי

נחתם דיגיטלית ע"י הרב יעקב שרעבי בתאריך 31/05/2023 12:05